

til at deltage i samme. Forhaabentlig betyder Savnet i Udkastet af den nævnte Anvisning ikke, at man vil løse Menighedsraadet fra ethvert aandeligt Forpligtelsesforhold ligeoverfor de *egentlige* Menighedsopgaver. I saa Fald vil Institutionens Indførelse og Opretholdelse ad mere end een Vej blive skæbnesvanger for vor Kirkes Fremtid. Det tør vel antages, at Udadelelsen af den nævnte Anvisning kun har fundet Sted, fordi man anser Raadenes ogsaa aandelige Bundethed til Deltagelse i Menighedsopgaver som selvfølgelig. Man har kun ment det mindre korrekt at give denne Forpligtelse *lovformeligt* Udtryk.

- e. Ihvorvel *Menighedsråder* ved forskellig Lejlighed vil kunne have Betydning — ogsaa ved de i Udkastet fremhævede Anledninger —, maa man dog være betænkelig ved, at saadanne Møder indføres som fast Led i en Kirkeordning med den af Udkastet foreslaaede Myndighed. Navnlig maa man synes, at Menighedsrådets Sammenkaldelse ved Vakance i Præsteembedet til Valg af Personer til *Supplering af Menighedsraadet* vil kunne komme til at virke mere agiterende end fremmede for Kirkelivet. Som bekendt var Forslag om en saadan Supplering af Menighedsraadet ved Præstevalg til Behandling i det kirkelige Udvalg, men blev forkastet. Menighedsråder bør i al Stilhed vokse frem ved den kirkelige Udviklings Magt. Ved for stærkt at give Anvisning paa disse, ville de let blive et Agitationsfelt til Skade for Menighedslivets sunde Vækst.

3. Foruden foranstaaende af mere principiel Natur og i Relation til kirkeligt Udvalgs Forslag fremførte Indvendinger imod det foreliggende Udkast skal jeg endnu tillade mig at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa følgende:

- a. For Menighedsraadenes Arbejde og hele Udvikling maa jeg anse det som værende af Betydning, at der holdes fast ved Forpligtelsen til at afholde Møder mindst 4 Gange aarlig. Endnu er Institutionen ung og kun lidt arbejdsvant; den trænger til den Støtte, som er givet derved, at der bliver fastslaaet noget af en Arbejdsramme. Et herhen hørende Paalæg virker inciterende saavel paa Formanden som paa Medlemmerne. Særligt kan Formanden i hele sin ledende Virksomhed i høj Grad trænge til den Hjælp, som et saadant Paalæg giver ham; paa Medlemmernes Pligtbevidsthed virker det sikkert forstærkende. Jeg er bange for, at den hele Menighedsraadsordning uden saadant Paalæg adskillige Steder i Løbet af kort Tid vil falde hen for saa kun at vaagne ved en mulig indtrædende Vakance i Præsteembedet.
- b. Bestemmelsen i Udkastets § 8, hvorefter Menighedsraadet selv skal kunne give et Medlem Tilladelse til at udtræde af Raadet, anser jeg for uheldig. — Stundom kan et Ønske om Udtrædelse fremkaldes ved en Misstemning af ret tilfældig Art, som paa ingen Maade bør give Vedkommende Lov til at forlade Raadet, der paa sin Side kan have vanskeligt ved at modsætte sig Udtrædelsen. Denne bør (jfr. § 4) alene kunne tillades af Biskoppen.

4. Med Hensyn til de særligt omspurgte §§ 32—35, vedrørende en Præsts Fjernelse fra det ham betroede Embede, har jeg intet at erindre. Jeg er fuldt enig med det høje Ministerium i, at der bør træffes Foranstaltninger til en Præsts Fjernelse under de i Udkastet nævnte Forhold. Jeg maa finde, at der i de foreslaaede Bestemmelser er taget billigt Hensyn til alle Sider.

Endnu skal jeg tillade mig at tilføje, at jeg betragter hele Menighedsraadsinstitutionen som et naturligt og efter Omstændighederne gavnligt Led i den folkekirkelige Udvikling. Jeg kan kun ønske, at den igen maa komme til at træde i Kraft. I min egen Embedsvirksomhed har jeg siden dens Ophør savnet den. Men med Betænkelighed vil jeg se paa dens Indførelse, om denne skal ske alene som foreslaaet i det fremsendte Udkast.

C. Wegener.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.